

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2T/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010581
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Vojsovič
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:3122010581.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 24.06.2025 samosudcom Mgr. Petrom Vojsovičom takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B. nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E.,

je vinný, že

v období od 11.11.2021 kedy najneskôr mal vedomosť o povinnosti vypratať nižšie označený byt až do 02.02.2022 kedy mu bolo vznesené obvinenie v tejto veci, bez právneho dôvodu užíval byt č. XX, nachádzajúci sa vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu so súpisným číslom XX, postavenom na parc. CKN č. 1174, zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. D. E., obec D. E., napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 23C/27/2018 zo dňa 22.10.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/17/2021 zo dňa 25.05.2021, právoplatným dňa 28.07.2021, mu bola uložená povinnosť vyššie uvedený byt vypratať a odovzdať ho spoločnosti p2 invest, s.r.o., so sídlom Trenčín, Jána Hollého 891/2, IČO: 47 992 701, a to v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku,

teda

- protiprávne užíval byt iného,

čím spáchal

- prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom do 05.08.2024 (ďalej ako „Tr. zákon“).

Za to sa mu ukladá:

Podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku sa poškodená spoločnosť p2 invest s.r.o., so sídlom Trenčín, Jána Hollého 2, IČO: 47 992 701, odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Za účelom prejednania a rozhodnutia veci súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal k výroku o vine dokazovanie nasledovnými podstatnými dôkazmi, a to prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania a výsluch svedka F. A.. Tiež boli prečítané viaceré listinné dôkazy, na ktoré súd poukáže nižšie.

Súd termín hlavného pojednávania na deň 10.09.2025 vykonal v neprítomnosti obžalovaného. Súdu bolo síce predložené potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti (č. I. 171), avšak toto nepovažoval súd za dostatočné pre odročenie hlavného pojednávania.

Na to aby súd mohol považovať neúčast' obžalovaného na úkone súdu za ospravedlnenú zo zdravotných dôvodov je nutné aby obžalovaný v zmysle § 120 ods. 2 Tr. poriadku predložil vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, a to bez ohrozenia jeho života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby.

Súdu v tomto prípade bol predložený odpis potvrdenia o pracovnej neschopnosti. Nejde teda o osobitné vyjadrenie ošetrojúceho lekára k tomu či obžalovaný je schopný zúčastniť sa hlavného pojednávania. Z predloženého potvrdenia možno vydedukovať akurát to, že obžalovaný je práceneschopný pre chorobu, ktorá nie je bližšie špecifikovaná.

Z takéhoto potvrdenia potom súd nevie usúdiť či sú splnené podmienky pre ospravedlnenú neúčast' obžalovaného, a teda či je daný dôvod pre odročenie hlavného pojednávania. Nie je konkrétne uvedené o akú chorobu sa jedná, či táto choroba bezprostredne ohrozuje život obžalovaného, prípadne či by účasťou na úkone mohlo dôjsť k závažnému zhoršeniu zdravotného stavu, prípadne či by išlo o nebezpečenstvo rozšírenia nákazlivej ľudskej choroby.

Predmetné potvrdenie tak nespĺňa náležitosti v zmysle § 120 ods. 2 Tr. poriadku. O náležitostiach potvrdenia bol obžalovaný poučený v predvolaní na hlavné pojednávanie, ktoré si preukázateľne prevzal. Tu súd poukazuje na predvolania na termíny hlavného pojednávania na deň 18.10.2022, 25.05.2023, 11.06.2024 (č. I. 88, 113, 136).

Súd následne vykonal v zmysle § 252 ods. 2 Tr. poriadku hlavné pojednávanie (resp. termín 10.09.2024) v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko boli splnené podmienky pre takýto postup. Konkrétne:

- s ohľadom na obsah spisového materiálu bolo možné vec spoľahlivo rozhodnúť a dosiahnuť účel trestného konania aj v neprítomnosti obžalovaného,
- obžalovanému bola riadne doručená obžaloba (doručenka k trestnému rozkazu na č. I. 75),
- obžalovaný bol na predmetný termín hlavného pojednávania riadne predvolaný, a to na predchádzajúcom termíne hlavného pojednávania (zápisnica na č. I. 139),
- obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, keď vypovedal v prípravnom konaní (zápisnica o výsluchu zo dňa 23.03.2020 č. I. 50),
- boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní a obvinený bol upozornený dňa 01.04.2022 na možnosť preštudovania spisu a možnosť robiť návrhy na doplnenie dokazovania (upozornenie č. I. 61).

Zároveň obžalovaný bol poučený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti (upovedomený na hlavnom pojednávaní dňa 11.06.2024 č. I. 139, ale aj v predvolaní na č. I. 136, ktoré mu bolo doručené 23.04.2024 - doručka k úprave na č. I. 134). Vzhľadom na uvedené súd vykonal predmetný termín hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného.

Nad rámec súd dodáva, že obžalovaný mal aj napriek vyššie uvedenému možnosť vypovedať o predmetnom skutku na ďalšom termíne hlavného pojednávania. Obžalovaný však na tomto termíne využil právo nevypovedať. Obžalovanému tak nebolo upreté právo vypovedať v danej veci aj v konaní pred súdom. Súd dáva zároveň do pozornosti, že obhajca obžalovaného sa práve na termíne hlavného pojednávania dňa 10.09.2024 vehementne domáhal jeho odročenia z dôvodu, že obžalovaný chce v danej veci vypovedať.

Pokiaľ ide o samotné dokazovanie súd vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku a že tento skutok spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide o podstatu skutku súd zistil, že obžalovaný a poškodená spoločnosť uzatvorili nájomnú zmluvu na byt (ďalej ako predmetný byt), kde poškodená spoločnosť vystupovala ako prenajímateľ a obžalovaný ako nájomca. Následne z dôvodu neplatenia nájomného poškodená spoločnosť podala žalobu na súd na vypratanie predmetného bytu, v čom jej súd vyhovel a uložil obžalovanému povinnosť vypratať byt v lehote 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia, t. j. do 26.09.2021. Následne bol podaný návrh na vypratanie bytu v rámci exekučného konania. Obžalovaný sa o povinnosti vypratať byt dozvedel najneskôr dňa 11.11.2021, kedy mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie.

Súd vychádzal predovšetkým z výpovede svedka F. A. (konateľ poškodenej spoločnosti), ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodená spoločnosť ako vlastník bytu, ktorý je uvedený v skutkovej vete uzatvorili nájomnú zmluvu ako prenajímatelia s obžalovaným ako nájomcom. Na základe tejto nájomnej zmluvy mohol obžalovaný tento byt užívať. Svedok ďalej vypovedal, že nakoľko obžalovaný neplatil nájomné, tak nájomná zmluva bola vypovedaná a následne bol z ich strany podaný návrh na súd na vypratanie predmetného bytu a potom čo im súd vyhovel bol podaný aj návrh na výkon exekúcie.

Vyššie uvedené je podporené aj listinnými dôkazmi, konkrétne nájomnou zmluvou (č. I. 12), ktorú súd oboznámil na hlavnom pojednávaní a v ktorej poškodená spoločnosť figuruje ako prenajímateľ a obžalovaný ako nájomca. Z výpisu z listu vlastníctva (č. I. 21) vyplynulo, že vlastníkom predmetného bytu je práve poškodená spoločnosť.

Súd mal taktiež za potvrdené, že zo strany poškodenej spoločnosti bola podaná žaloba voči obžalovanému na vypratanie predmetného bytu. Toto vyplynulo z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 23C/27/2018 zo dňa 22.10.2020 (č. I. 106 pripojeného spisu), ktorý uložil obžalovanému povinnosť vypratať predmetný byt, a to v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok okresného súdu bol následne v rámci odvolacieho konania potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/17/2021 zo dňa 25.05.2021 (č. I. 138 pripojeného spisu). Rozsudok o vyprataní nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2021. Posledný deň na vypratanie predmetného bytu zo strany obžalovaného pripadol v zmysle rozsudku na deň 26.09.2021.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 23C/27/2018, konkrétne z úpravy k doručovaniu rozsudku odvolacieho súdu (č. I. 149 pripojeného spisu) vyplynulo, že obžalovanému tento rozsudok priamo doručovaný nebol, ale bol doručovaný jeho právnomu zástupcovi.

Uvedené má význam najmä s ohľadom na to, že pre naplnenie skutkovej podstaty stíhaného trestného činu je potrebná aj vedomosť povinnej osoby o tom, že má nehnuteľnosť vypratať. Z vykonaných dôkazov vyplynulo, že obžalovaný sa najneskôr o povinnosti vypratať predmetný byt dozvedel dňa 11.11.2021, kedy mu bolo v zmysle pripojenej doručovacej listiny doručené upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 238Ex 578/2021 zo dňa 13.09.2021 (vyplynulo z pripojeného exekučného spisu č. I. 185, poradové číslo v exekučnom spise 5).

Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že obžalovanému bola uložená povinnosť vysťahovať sa z predmetného bytu. Súd považuje dobu užívania bytu po 26.09.2021, ktorý deň bol posledným dňom na vypratanie bytu, za čas kedy obžalovaný užíval byt neoprávnene. Vedomosť o tejto skutočnosti nadobudol pritom najneskôr dňa 11.11.2021, kedy mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie.

Súd pre tieto zistenia upravil oproti obžalobe skutkovú vetu v časti času začiatku neoprávneného užívania bytu obžalovaným. Obžaloba vychádza práve z dátumu dňa 27.09.2021, teda deň nasledujúci po uplynutí lehoty na vypratanie. V tomto prípade však nebolo preukázané, že obžalovaný mal vôbec vedomosť o povinnosti vypratať byt v určenej lehote.

Pokiaľ ide o otázku dokedy a či vôbec obžalovaný predmetný byt užíval súd vychádzal predovšetkým z výpovede samotného obžalovaného z prípravného konania, ktorú súd prečítal na návrh prokurátora (§ 258 ods. 3 Tr. poriadku). Obžalovaný v tejto výpovedi dňa 23.03.2022 (č. I. 50) uvádza, že v tom čase žije na adrese D. E., G. XX/X, teda na adrese predmetného bytu. Obžalovaný uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdov o povinnosti vysťahovať sa a že tak urobí až potom čo bude zamietnutý návrh na zamietnutie exekúcie. Tiež uviedol, že neporušuje žiadny zákon iba sa snaží využiť všetky zákonné možnosti aby mohol zostať bývať v uvedenom byte.

Tiež z priloženej doručky k upovedomeniu o začatí exekúcie, ktoré obžalovaný prevzal dňa 11.11.2021 vyplýva, že túto prevzal na adrese D. E., G. XX/X, teda na adrese predmetného bytu.

Obžalovaný sa tiež aktívne bránil v rámci súdneho konania o vypratanie predmetného bytu vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 23C/27/2018, ako aj sa následne bránil v rámci exekučného konania, keď podával návrh na zastavenie exekúcie vypratáním bytu.

Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že obžalovaný v predmetnom byte v rozhodnom čase skutočne býval a teda ho užíval a tento s ohľadom na rozhodnutie súdu o povinnosti byt vypratať užíval neoprávnene.

Z hľadiska ohraničtia trvania protiprávneho stavu má súd preukázaný začiatok páchania trestnej činnosti dátumom 11.11.2021. Pokiaľ ide o koniec páchania skutku, tak s ohľadom na výpoveď obžalovaného dňa 23.03.2022, je zrejmé, že byt užíval aj v tomto čase, keď vypovedal, že žije v uvedenom byte. Zo zápisu o odovzdaní bytu zo dňa 12.07.2022

(poradové číslo 39 pripojeného exekučného spisu) vyplynulo, že ku dňu 12.07.2022 bol byt už neobývaný obžalovaným a jeho rodinou. Zo záznamu súdnej exekútky o zisťovaní namieste zo dňa 08.07.2024 (poradové číslo 38 pripojeného exekučného spisu) vyplynulo, že dňa 08.07.2022 súdna exekútkorka sa dostavila do predmetného bytu, pričom zo strany G. B. jej bolo oznámené, že do dňa 11.07.2022 odídu z predmetného bytu.

Vzhľadom na vyššie uvedené tak obžalovaný mal zotrvať s rodinou v byte do 11.07.2022. Z hľadiska tejto trestnej veci, však uvedený dátum nepredstavuje termín kedy došlo k ukončenou páchania stíhaného skutku. V zmysle § 122 ods. 13 Tr. zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok.

S ohľadom na vyššie uvedené ustanovenie je tak ohraničujúcim termínom páchania stíhaného trestného činu dátum vydania uznesenia o vznesení obvinenia obžalovanému v tejto trestnej veci. Obžalovanému bolo vznesené obvinenie uznesením povereného príslušníka OO PZ Dubnica nad Váhom dňa 02.02.2022 (č. I. 4). V daný deň si obžalovaný zároveň aj prevzal predmetné uznesenie. Uvedený dátum predstavuje ohraničenie páchania stíhaného skutku obvineným. Ako vyplynulo z jeho výpovede v prípravnom konaní, tak ten v tom čase ešte žil v predmetnom byte.

Súd preto oproti podanej obžalobe upravil skutkovú vetu aj v časti ohraničujúcej koniec páchania stíhaného skutku. Nakoniec aj prokurátor v rámci záverečnej reči navrhol upraviť skutkovú vetu týmto spôsobom.

Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že jednotlivé usvedčujúce dôkazy priame či nepriame sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom neboli zistené relevantné skutočnosti, ktoré by uvedené dôkazy vyvracali, prípadne spochybňovali ich dôveryhodnosť. Uvedené dôkazy tak predstavujú ucelený reťazec dôkazov, ktoré priamo či nepriamo dokazujú, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Skutok zároveň vykazuje všetky formálne znaky prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa

§ 218 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom do 05.08.2024. V danom prípade boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objektívna stránka a objekt.

Konkrétne obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce jeho nepríčetnosť alebo zmenšenú príčetnosť.

Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia, konal obžalovaný vo forme priameho úmyslu, t. j. vedel, že môže spôsobom uvedeným v Tr. zákone porušiť záujem chránený Tr. zákonom a tento záujem aj porušiť chcel (§ 15 písm. a/ Tr. zákona).

Pokiaľ ide o zavinenie toto súd môže vyvodzovať predovšetkým z konania páchatel'a trestného činu. V tomto súd prihliadol na spôsob spáchania skutku, keď obžalovaný mal vedomosť o povinnosti vypratať predmetný byt, ktorú povinnosť mu nariadil súd. Túto vedomosť nadobudol najneskôr dňa 11.11.2021 kedy mu bolo preukázateľne doručené upovedomenie o začatí exekúcie na vypratanie predmetného bytu. Od tohto okamžiku si obžalovaný musel byť vedomí, že ako osoba, ktorá nemá k predmetnému bytu žiadne užívacie právo zasahuje neoprávnene do vlastníckeho práva poškodenej spoločnosti.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že lehota 60 dní na vypratanie predmetnej nehnuteľnosti určená v rozhodnutí súdu uplynula dňa 26.09.2021. Od uvedeného dátumu nemožno odvodzovať trestnoprávne následky protiprávneho užívania bytu, pretože základným predpokladom je reálna vedomosť obžalovaného o povinnosti vypratať predmetný byt. Ako súd uviedol už vyššie rozhodnutie krajského súdu, od ktorého sa odvíja právoplatnosť, nebolo obžalovanému priamo doručované, ale bolo doručované jeho právnomu zástupcovi.

Obžalovaný zároveň svojím konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane vlastníckeho práva (konkrétne ochrane vlastníckeho práva vlastníka bytu), čím bol porušený objekt chránený Tr. zákonom.

Nakoniec naplnená bola aj objektívna stránka skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. Súd stíhaný skutok právne kvalifikoval vzhode s obžalobou ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona.

V zmysle § 218 ods. 1 Tr. zákona sa tohto trestného činu dopustí ten kto protiprávne obsadí alebo užíva dom alebo byt iného alebo kto oprávnenej osobe v užívaní domu alebo bytu neoprávnene bráni.

V prejednávacom prípade bolo nepochybne zistené, že obžalovaný neoprávnene užíval predmetný byt patriaci poškodenej spoločnosti, keď nerešpektoval rozhodnutie súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť vypratať predmetný byt a zároveň nemal žiadne užívacie právo k predmetnému bytu.

Nakoľko ide o prečin súd skúmal či bola naplnená aj materiálna stránka stíhaného trestného činu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zákona, pričom dospel k názoru, že táto bola naplnená, keď vzhľadom na okolnosti prípadu nepovažoval súd závažnosť stíhaného prečinu za nepatrnú.

Tu súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný v prípade stíhaného skutku užíval byt neoprávnene po dobu od 11.11.2021 do 02.02.2022. Nejde teda o neoprávnené užívanie po dobu pár dní, ale o obdobie prevyšujúce 2 a pol mesiaca.

Podľa názoru súdu pokiaľ ide o podanie návrhu na zastavenie exekúcie vypratáním bytu (poradové číslo 14 exekučného spisu), uvedené nie je dôvodom, aby obžalovaný neplnil povinnosť uloženú mu právoplatným rozhodnutím súdu. Uvedené ho zároveň z trestnoprávneho hľadiska nijak neospravedlňuje.

Súd nepovažuje toto trestné konanie za neprípustné zasahovanie trestného práva do občianskoprávneho sporu. Občianskoprávny spor bol v tomto prípade vyriešený rozhodnutím civilných súdov o uložení povinnosti vypratať predmetný byt. V danom prípade tak neexistuje žiadny

spor o tom či obžalovaný mal alebo nemal právo byť užívateľ. Obžalovaný toto právo po rozhodnutí súdu jednoznačne nemal.

Iste súd si vie predstaviť určité zdravotné či sociálne dôvody, pre ktoré obžalovaný byť nemusel vedieť opustiť v prílehavej dobe. Z návrhu na zastavenie exekúcie však takéto dôvody nevyplývajú. Podstata návrhu spočívala iba v jeho nesúhlase s rozhodnutím súdu o povinnosti vypratať byt. Exekučné konanie však už nie je konaním, ktoré slúži na nápravu právoplatných rozhodnutí. Navyše postup a dôvody, ktoré obžalovaný zvolil súd považuje za zjavnú obštrukciu ako sa nepodrobiť právoplatnému rozhodnutiu súdu. O tom svedčí aj jeho výpoveď v prípravnom konaní, keď uviedol, že sa snaží využiť všetky zákonné možnosti aby mohol zostať bývať v uvedenom byte.

Súd v rámci príbuznosti právnych úprav poukazuje aj na Komentár k § 208 Tr. zákonníka Českej republiky, vydavateľstvo H., autor: JUDr. Pavel Šámala a kol., str. 2625, marg. 6, ročník 2023, v ktorom je uvedené v rámci českého ekvivalentu stíhaného trestného činu mimo iné, že: „Protiprávne užívanie konkrétneho domu, bytu alebo nebytového priestoru začína zásadne okamžikom odpadnutia právneho dôvodu ich užívania...“

Na neoprávnenosť užívania nemá vplyv vykonávacie konanie.“

Okrem uvedeného je nutné uviesť, že na termíne hlavného pojednávania dňa 12.09.2023 (č. I. 125) procesné strany (prokurátor, obžalovaný a poškodený) súhlasili s možnosťou vybavenia veci alternatívnym spôsobom, a to s možnosťou uzatvorenia zmluvy. Obžalovaný pritom súhlasil, že do ďalšieho termínu hlavného pojednávania zaplatí poškodenej spoločnosti škodu v sume 2.500,- eur. Uvedenú zápisnicu obžalovaný zároveň aj podpísal. Na ďalší termín hlavného pojednávania na deň 12.03.2025 (č. I. 130) sa obžalovaný už nedostavil. Na termíne hlavného pojednávania dňa 24.06.2025 (č. I. 212) obžalovaný na otázku súdu uviedol, že škodu v zmysle dohody z hlavného pojednávania zo dňa 12.09.2023 neuhradil, a to ani čiastočne.

Záverom k dokazovaniu súd uvádza nasledovné.

Súd na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať výsluch svedkov navrhnutých obhajobou, a to návrh na vypočutie I. A., I. J., K. B. a L. M., ktorý návrh bol podaný aj písomne dňa 30.10.2024 (č. I. 190). Obhajoba navrhla vypočuť svedkov, nakoľko títo majú poznať situáciu na mieste samom, mali potvrdiť tvrdenia obžalovaného o dĺžke užívania predmetného bytu a tiež mali vypovedať k nároku na náhradu škody.

Na hlavnom pojednávaní k výsluchu svedkov obhajca doplnil, že týchto navrhujú vypočuť aj s ohľadom na to aký bol stav bytu v čase kedy mali byť násilím odstránené dvere a za účelom zistenia skutočnosti, kto predmetný byt reálne užíval, keďže podľa vyjadrenia obhajcu to mal byť syn obžalovaného, ktorého obhajoba navrhla taktiež vypočuť.

Uvedené návrhy na doplnenie dokazovania považuje súd za nadbytočné.

V prvom rade sa obžalovaný sám na výsluchu v prípravnom konaní priznáva, že predmetný byt v inkriminovanom čase užíval, keď vypovedal, že v ňom žije a že návrhom na zastavenie exekúcie chce docieľiť zotrvanie v tomto byte. Sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil právo nevypovedať a teda nijak nespochybňuje svoje predchádzajúce tvrdenia.

O tom, že je obžalovaný užívateľom bytu svedčia aj iné dôkazy ako napr. nájomná zmluva, ktorú uzatváral s poškodenou spoločnosťou práve obžalovaný. Ďalej možno poukázať aj na súdne konanie o vypratanie predmetného bytu vedené Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 23C/27/2018, z ktorého vyplýva, že obžalovaný sa aktívne bránil proti vystaňovaniu z bytu. Taktiež sa obžalovaný bránil voči vystaňovaniu z bytu aj v rámci exekučného konania. Súdu uchádza význam takejto obrany obžalovaného pokiaľ by byt neužíval. Užívanie bytu obžalovaným má preto súd dostatočne preukázané a preto navrhnuté dôkazy považoval za nadbytočné.

Súd v tejto časti tiež poukazuje, že obžalovaný bol v rámci predvolania na termín hlavného pojednávania dňa 18.10.2022 (č. I. 88) poučený o tom, že ak chce aby boli na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy aby tieto návrhy oznámil súdu. Zároveň bol poučený, že vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré mu boli známe už v čase doručenia obžaloby, môže súd odmietnuť (§ 240 ods. 3 Tr. poriadku). Toto je aj prípad vyššie navrhnutých svedkov. Obžalovanému nič nebránilo aby výsluch týchto osôb navrhoval v prvotnom štádiu konania.

Pokiaľ ide o škodu nebolo potrebné predvolávať týchto svedkov, a to z dôvodu, že bolo úlohou poškodenej spoločnosti aby svoje tvrdenia o konkrétnej výške škody preukázala. Poškodená spoločnosť však v tomto neuniesla dôkazné bremeno.

Taktiež nie je potrebné v tomto konaní dokazovať ako bol byt zariadený a či poškodená spoločnosť nevykonávala činnosť zameranú na to aby zneprijemnila užívanie bytu obžalovanému (obhajoba poukazuje na vytrhnutie vchodových dverí poškodenou spoločnosťou). Tieto otázky nemajú relevantný význam ku právnomu posúdeniu veci.

Obhajoba v rámci vyjadrenia k obžalobe tiež uvádzala, že obžalovaný počas užívania predmetného bytu mal byť hospitalizovaný v D. A. N.. Zo správy od D. A. N. zo dňa 30.09.2024 (č. I. 183) vyplynulo, že obžalovaný za obdobie od januára 2021 do augusta 2022 nebol hospitalizovaný v ich zariadení.

Obhajoba dňa 30.10.2024 doručila súdu dve podania, a to námietky väd prípravného konania (č. I. 188) a návrh na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní (č. I. 190), ktorých predmetom bol mimo iné aj návrh na odmietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi.

Súd k uvedenému uvádza, že s ohľadom na štádium konania, t. j. po nariadení hlavného pojednávania, neprichádza do úvahy postup v zmysle § 241 ods. 1 písm. f) Tr. poriadku, teda že súd odmietne obžalobu a vec vráti prokurátorovi. Po nariadení hlavného pojednávania totiž platí, že súd postupuje podľa ustanovení § 278 – § 289 Tr. poriadku, t. j. v rámci šiesteho dielu, tretej hlavy Tr. poriadku označeného ako „Rozhodnutie súdu na hlavnom pojednávaní“ alebo rozhoduje podľa ustanovenia § 290 Tr. poriadku, t. j. v rámci siedmeho dielu, tretej hlavy Tr. poriadku, označeného ako „Rozhodnutie súdu mimo hlavného pojednávania“. Tieto ustanovenia však neobsahujú možnosť odmietnutia obžaloby a jej vrátenia prokurátorovi. Preto súd takto ani postupovať nemohol.

Prechodné ust. § 567t ods. 1 Tr. poriadku k zmenám účinným od 15.03.2024 sa v tomto prípade nepoužije. Uvedené ustanovenie uvádza, že v konaniach na súde prvého stupňa, v ktorých ku dňu účinnosti zákona prebieha hlavné pojednávanie, prokurátor doplní náležitosti obžaloby a súd následne rozhodne o prijatí obžaloby. Uvedené ustanovenie je však potrebné vykladať vcelku, keď toto sa v podstate týka povinnosti prokurátora ako náležitosť obžaloby predložiť záznam spolupracujúcich osôb v zmysle § 33a Tr. poriadku. To však nie je tento prípad.

Výrok o treste

K výroku o treste súd vykonal dokazovanie predovšetkým nasledovnými dôkazmi.

Z odpisu registra trestov zo dňa 23.06.2025 (č. I. 185 - prílohová obálka) vyplynulo, že obžalovaný má jeden záznam za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený peňažný trest, ktorý dňa 28.07.2003 aj zaplatil. Odsúdenie je zahladené.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 23.06.2025 (č. I. 185 - prílohová obálka) vyplynulo, že obžalovaný má tri záznamy, všetko za protiprávne konania na úseku cestnej premávky.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni zo dňa 24.06.2025 vyplynulo (č. I. 185 - prílohová obálka), že obžalovaný aktuálne nie je zamestnaný a nie je ani vedený ani ako SZČO.

Z lustrácie v bankách na obžalovaného a G. B. (manželka obžalovaného) zo dňa 19.03.2025 a 12.06.2025 vyplynulo (č. I. 185 - prílohová obálka), že obžalovaný a jeho manželka nemajú vedený žiadny bankový účet na Slovensku.

Z uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 40OdK/425/2023 zo dňa 12.12.2023 (č. I. 205) vyplynulo, že na majetok obžalovaného bol vyhlásený konkurz.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

V prípade prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom do 05.08.2024 môže súd páchatel'ovi trestného činu uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky.

U obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca ani príťažujúca okolnosť v zmysle § 36 a § 37 Tr. zákona, s ohľadom na uvedené súd v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 4 Tr. zákona neupravoval dolnú ani hornú hranicu trestnej sadzby. Súd tak pri určení výmery trestu vychádzal zo sadzby trestu odňatia slobody až na 2 roky (§ 218 ods. 1 Tr. zákona).

V rámci uvedenej trestnej sadzby považuje súd s ohľadom na vyššie uvedené kritéria za primeraný trest odňatia slobody na spodnej hranici stanovenej trestnej sadzby, a to vo výmere 2 mesiacov.

Súd výkon trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložil, nakoľko vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie a okolnosti prípadu, možno mať dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

V tomto súd prihliadol najmä k odpisu registra trestov a k lustrácii v evidencii správnych deliktov a priestupkov, z ktorých nevyplynulo, že by obžalovaný sa opakovane dopúšťal protiprávneho konania. Nejde preto v jeho prípade o kriminálne narušenejšiu osobu.

Súd sa zamýšľal aj nad možnosťou uloženia alternatívnych trestov v podobe napr. peňažného trestu. V tomto však z vykonaného dokazovania nevyplynulo, že by obžalovaný disponoval peňažnými prostriedkami. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že obžalovaný nepracuje a nie je vedený ani ako SZČO. Z lustrácie v bankách súd zistil, že obžalovaný a ani jeho manželka nemajú evidovaný bankový účet na Slovensku. Nakoniec ako súd zistil na majetok obžalovaného bol dňa 12.12.2023 vyhlásený konkurz.

Z vyššie uvedených dôvodov preto súd ukladal podmiennečný trest odňatia slobody a nie peňažný trest.

Takto uložený trest je svojim charakterom dostatočným, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku.

Výrok o náhrade škody

Poškodená spoločnosť si v rámci prípravného konania uplatnila nárok na náhradu škody, a to v podobe nájomného a nákladov spojených s užívaním predmetného bytu v celkovej sume 24.000,- eur.

Z vyššie uvedeného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný užíval predmetný byt na základe nájomnej zmluvy uzatvorenej s poškodenou spoločnosťou. V nájomnej zmluve bola stanovená celková výška platieb za predmetný byt v sume 250,- eur mesačne. Táto suma pozostávala z odplaty za užívanie bytu v sume 0,- eur a mesačných paušálnych nákladov na prevádzku bytu v sume 250,- eur mesačne.

Z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 23C/27/2018 zo dňa 22.10.2020 (č. I. 106 pripojeného spisu) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/17/2021 zo dňa 25.05.2021 (č. I. 138 pripojeného spisu) súd zistil, že vyššie uvedená nájomná zmluva je absolútne neplatná, a to z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti zmluvy a to odplaty za užívanie bytu, ktorá bola dohodnutá v sume 0,- eur.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

S ohľadom na vyššie uvedené preto v prípade poškodenej spoločnosti a náhrady škody nemožno vychádzať z dojednaní o nájomnom a odplát spojených s nákladmi na užívanie bytu tak ako boli uvedené v nájomnej zmluve. Poškodenej spoločnosti tak patrí právo zodpovedajúce bezdôvodnému obohateniu obžalovaného.

Výška bezdôvodného obohatenia sa však určí v prípade posúdenia otázky výšky nájmu ako výška nájmu, ktorá zodpovedá obvyklému nájmu za užívanie obdobného bytu v obdobnej lokalite a v obdobný čas. Túto otázku však musela preukázať poškodená spoločnosť. Na hlavnom pojednávaní bola na jej návrh prečítaná ponuka z internetového realitného portálu k nájmom bytov, pre mesto D. E. (č. I. 202). Súd uvedené považuje za nedostatočné, a to s ohľadom na to, že to z uvedeného nevyplýva časový údaj z akého obdobia predmetné ponuky pochádzajú. Tu súd poukazuje, že obvyklá výška nájmu musí byť zistená k času kedy mal obžalovaný byt neoprávnene obývať.

Poškodená spoločnosť tiež predložila aj predpis mesačných záloh za roky 2019 a 2020 (č. I. 203 a 204) aj uvedené vyhodnotil súd ako nedostatočný dôkaz vo vzťahu k preukázaniu výšky úhrad, ktoré poškodená spoločnosť hradila v súvislosti s užívaním predmetného bytu. Ako vyplynulo z dokazovania z hľadiska stíhaného skutku tento bol páchaný v rokoch 2021 a 2022.

Nakoľko súd nemal preukázanú výšku škody odkázal poškodenú spoločnosť v zmysle § 288 ods. 1 Tr. poriadku s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie sa podáva na Okresný súd Trenčín. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.

Odvolanie čo do výroku o vine nemôže podať obžalovaný, ktorý urobil vyhlásenie o vine resp. o nepopretí spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Odvolanie môže podať:

- Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech aj neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to vo svoj prospech.
- Príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného, a to v jeho prospech.

- Obhajca, opatrovník, zákonný zástupca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. V prípade ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo má spôsobilosť na právne úkony obmedzenú, odvolanie môžu podať aj proti jeho vôli.
- Štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.
- Poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného.
- Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.